¹शस्यम्-शास्यम् इति विशेष:। इतराणि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककस्तिवत् (180) बोध्यानि ।

(1699) " शंसु स्तुतौ " (I-भ्वादि:-728. सक. अनि. पर.) ' आशंसे स्यादिच्छायां शंसतीति स्तुतौ भवेत् । हिंसायां शसति— ' (श्लो. 183, 4) इति देवः । ' अयं हिंसायामि ' इति दुर्गः । श्वास्यम्-शंस्यम् , ³शंसित्वा, शस्त्वा, ⁴शस्तम् , ⁵नृशंसः, ⁶नराशंसः, ⁷ब्राह्मणाच्छंसी, ⁸प्रशस्ति विन्दन्ति, ⁹प्रशंसा, आशंसा, ¹⁰आशंसुः,

1. 'तिकशिस—' (वा. 3-1-97) इति ण्यदपवादो यत्प्रत्ययः। शास्यम् इति त 'हन्त्यर्थाश्च' (ग. सू. चुरादौ) इति वचनात् स्वार्थे णौ, णिजन्ताद्यति बोध्यम्।

- 2. 'रासिदुहिगुहिभ्यो वा' (काशिका 3-1-109) इति वचनात् क्यब्विकल्पः । क्यप्पक्षे प्रत्यस्य कित्वेनोपधानकारलोपः । अनुस्वारोपधत्वेऽपि, उपदेशे 'नकारआ-वनुस्वारपश्चमौ झिल धातुषु ' इत्यभियुक्तवचनात् नोपधः । क्यबभावपक्षे ण्यति शंस्यम् इति भवति । 'प्रशस्यस्य श्रः ' (5-3-30) इति निर्देशबलात् क्यब्वि-कल्पपक्षः सिद्ध इति बोध्यम् ।
- 3. उदित्त्वेन क्त्वायामिड्विकल्पः । इडमावपक्षे उपधानकारलोपः । इट्पक्षे 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति नियमात् न कित्त्वम् ; तेन नोपधानकारलोपः ।
  - 4. 'यस्य विभाषा ' (7-2-15) इति निष्ठायामिण्निषेधः ।
  - 5. नृत् शंसतीति नृशंसः=करः। 'क्रमण्यण्' (3-2-1) इत्यण्। अत्र दुर्गोक्तरीत्या हिसैन घात्वर्थः।
- 6. नरा एनं शंसन्ति इति, नराः अस्मिन् आसीनाः शंसन्ति इति वा नराशंसः= अप्रिः, देशविशेषो वा। 'हलश्च' (3-3-121) इति संज्ञायां घन्। अत्र पूर्वपदस्य वनस्पत्यादिषु (6-2-140) पाठाद् दीर्घ इति माध्यवः। काशिकायां उ (6-2-140) 'अन्येषामपि—' (6-3-137) इति दीर्घ उक्तः।
- 7. अत्र ब्राह्मणादादाय शंसित इति वृत्तिपक्षे 'साधुकारिण्युपसंख्यानम् ' (वा. 3-2-78) इति णिनिः। माधवस्तु 'सुप्यजातौ—' (3-2-78) इति णिनिमाह। तत्तु स्विद्याबदेष्वसङ्गतिनित बोध्यम्। 'ब्राह्मणाच्छंसिन उपसंख्यानम् ' (वा. 6-3-2) इति पश्चम्या अछुक्। यदा तु ब्राह्मणानि शंसित इति वृत्तिः, तदा 'बहुलमाभीक्ष्ण्ये' (3-2-81) इति णिनिः। द्वितीयायाः पश्चमी निपातनादेव। पश्चम्या अछुक् तु 'तत्पुरुषे कृति—' (6-3-14) इति। उभयथाऽपि ब्राह्मणाच्छंसी कश्चन ऋतिविद्योषः।
- श्लियां क्तिनि नलोपे रूपमेवम् ।
- 9. 'प्रशंसाव वनेश्व ? (2-1-66) इति निर्देशात् किनं पक्षे वाधित्वा अकारप्रखयोऽपि भवतीति बोध्यम् । तेन प्रशस्तिः, प्रशंसा इत्युभयमपि साधु ।
- 10. 'सनारांसिभक्ष वः' (3-2-168) इति तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिष्वर्थेषु उप्रत्ययः।